

ಅವನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಯಾದವರು ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವಗಳು ಹಣತೆಯಮೇಲೆ ಹಣತೆಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿದಾಗ ಹಣತೆಯ ಕುಡಿಯ ಮಸಿಯನ್ನು ಕೊಡಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳು ಭೋಗ್ರೆಯೆಯುತ್ತಾ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಾದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣಿನ ತೇವವನ್ನು ಮರಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಅವೃತ್ತವಾಗಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬರುವವರು ಬರುತ್ತಾರೆ: ಹೋಗುವವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾರದೆ ಇರುವವನ ನಿರ್ಜ್ಞ ಪ್ರತಿ ಹಕ್ಕೆ ಸಪ್ಪಳದೊಂದಿಗೆ, ಮಿಣಿಕು ಹುಳವಿನ ಪ್ರತಿ ಮಿಡಿತದೊಂದಿಗೆ, ನಪಲುಗರಿಯ ಪ್ರತಿ ಕಣ್ಣಿನ ಪ್ರತಿಫಲನದೊಂದಿಗೆ, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಸಂಗಿರತದೊಂದಿಗೆ... ಹೀಗೆ ದಿನಕ್ಕೂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗರಿಗೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಮನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ಜ್ಞಗಳು ಕರಿಗೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುವ ತೇವವಾಗಿ ಅಡಗ ಹೋದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ನನಗೆ ಮಳೆಗಾಲವೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನವಿರಾಗಿ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು ಮಳೆಹಣಿಗಳು ಸ್ವರ್ವಸಿದಾಗ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣೇರೋ ಮಳೇನೀರೋ ಒಂದೂ ಅಥವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿಯ ನಿರವ ಮೌನ ಹಲವು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಮಾದರನಿಸ್ತೀತ್ತು. ಆಕೆಯು ಆಗಮನ, ನಗು ಉತ್ತರಾಸ ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆ ಯಾ ಗತ್ತಾ ಡಿದ ವು. ಮದುವೆಯ ದಿನಾಂಕವೆಂಬುದು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾದಿತು.

ಕುಟುಂಬದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರ ಮೋರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮೋದ ತುಂಬಿದ್ದು ‘ದಾಲ್ ಮೆ ಕುಚ್ ಕಾಲಾ ಹೈ’ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವಿಸ್ತೃತಿಸುತ್ತಾದಿತು. ಹೌದು, ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುರಯ್ಯ ಅಂಟಿಯ ಮೆದುಳಿನ ಕ್ಷಾನ್ಧರ್ ವೇಗವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿತು. ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹಚ್ಚಿದಿದು ರಂಪಮಾಡಿ ಅತ್ತು ಕರೆದು ಗಲಾಟಮಾಡಿದಾಗ ಅಮೃ ನನ್ನ ಏರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ಕುಚೊಯ

